

Juryrapport 65 woorden

Winnaar: Caroline Wammes

De winnaar van de 65 woorden legde een dag en alle gedachten als puzzelstukken voor ons neer. Het sombere, grijze, grimmige, grauwe en hoe een mens er mee om moet gaan, om kán gaan wordt mooi geschilderd en dat is het. Een schilderij van woorden. Een Nederlands zeegezicht van een schilder die spaarzaam is met licht. En toch gloort er een lichtpuntje. Het nam ons mee, verzette onze zinnen en samen met Caroline Wammes stonden we naast elkaar over de golven te kijken met samengeknepen ogen. Als er licht is aan de horizon. Iedere dag weer.

Nummer 2: Frans Wermer

Schrijver is op zeer gevorderde leeftijd
en bovendien in wankel evenwicht
maar van zijn kant geen klagen
of zieligdoenerij. Nee, hij zal niet onnodig
de nieuwe generatie belasten.
Nuchtere feiten ontroeren het meest.
Dank daarvoor, Frans Wermer.

Nummer 3: Corie Grootendorst

Een poëtisch ooggetuigenverslag van het plaatsen van de boom.
Sfeer goed beschreven: Als lezer ben je dichtbij en door de dempende ramen toch veraf.

Uitslag publieksprijs

- 1 Nelly Bakhuizen
- 2 Evelien de Liefste
- 3 Ton Houtman

Over de winnaar van de publieksprijs schrijft de vakjury o.a.:

Een cabaretseke ontmoeting aan de voordeur met economische precisie beschreven: Geen woord te veel. Humor van de bovenste plank.

DE WINNENDE VERHALEN

Winnaar Vakjury Caroline Wammes

Golfbrekers

Net voordat ik uit de auto wil stappen, zie ik lichte druppels op de voorruit verschijnen. De sombere lucht zorgt de hele dag al voor een grijze waas op mijn netvlies. Eenmaal buiten verdwijn ik diep in mijn jas. Mijn ogen volgen de witte schuimkoppen van denderende golven. Ze doorbreken de donkerte van de dag en mijn gedachten. Er is licht aan de horizon.

Nummer 2 Vakjury Frans Wermer

Lichtpuntje

'Opa, maakt corona jou triestig ?' vraagt Simon
Wij mailen elkaar, best wel vaak
Ik ben 81 en in wankel evenwicht
Bij het lopen ondersteunt hij mij
Maar nu even niet
Simon is jarig in januari
Hij wordt dan 10
Ik verjaar eind maart
IJs en weder dienende
Word ik 82
In een nieuwe lente
Met een nieuw geluid
Lieve Simon...triestig ben ik niet

Nummer 3 Vakjury Corie Grootendorst

Als een zwaar verdoofde zwaan wordt de boom van de vrachtwagen getakeld. De tegels over het gat zijn al eerder gelicht dus hij kan erin. Liefst in één keer. Er is maar weinig manoeuvreerruimte. Sjorren, trekken, schreeuwen, duwen en dan zakken alle takken op hun plek. Vijfhoog volgen oude ogen het geharrewar met de snoeren. Een stekker in het stopcontact. Ramen dempen een klaterend applaus!

Winnaar publieksprijs Nelly Bakhuizen

Kaartenactie

Ik doe de voordeur open.
Een meisje vraagt: 'Bent u zielig?'
'Ik dacht van niet.'
Ze kijkt boos. 'Deze kaart moet ik van mijn moeder aan een eenzaam oudje geven.
Volgens uw naambordje bent u toch alleen?'
'Ja.'
'Maar u ziet er vrolijk uit. Dan kan ik hem niet aan u geven.'
'Ik ben wel oud', probeer ik nog.
Ze is al weg.

Nummer 2 publieksprijs Evelien de Liefste

Koekoek,
Dat voelde ik mij soms
Zoveel drukte in mijn hoofd
Ik werd moe van het gekwetter
Tot ik mijn burens leerde kennen
Er was veel lief en leed
Het leek wel echt steeds gekker
Banden werden lek gestoken,
Drugs in bezit genomen...
Ik kreeg een sleutel aangereikt
Of ik op haar wilde letten
Ik deed gauw de lichtjes aan
De buurman ging koffie zetten.

Nummer 3 publieksprijs Ton Houtman

Niet meer en niet minder

Als wolken verdwalen
Dauwdekens de
zonnestrallen tegenhouden
dan ontstaan de verhalen
Als de mensen verdwalen
door prikkeldraad versperde
grenzen in vreemde landen
dan ontstaan de verhalen
Als virussen verdwalen
alle landen overgaan
Jouw afstand zelfs bepalen
Dan zijn er verhalen

Alles gezegd
wereld door een virus ...plat gelegd
Dichtend coronatijd door
in liefde en saamenhorigheid
zodat ik nooit hoop verloor